

Logopedia

W związku z ogłoszonym stanem epidemicznym w Polsce i brakiem możliwości prowadzenia zajęć logopedycznych w placówkach oświatowych, zachęcam Rodziców do ćwiczeń logopedycznych z dzieckiem w domu. Polecamy strony z grami i zabawami logopedycznymi dla dzieci:

<https://www.mimowa.pl/>

<https://www.superkid.pl/cwiczenia-logopedyczne?gclid=CLLFtIyf7coCFUqeGwodQQIN4g>

<http://www.krainadzwiekow.pl/pl/site/glowna>

<http://babyonline.pl/gry-logopedyczne,p1.html>

<http://logopedarybka.pl/pomoce/darmowe/>

Propozycje ćwiczeń logopedycznych:

1. Ćwiczenia usprawniające pracę żuchwy

Wspólne wykonywanie ćwiczeń:

- luźne, swobodne i niezbyt szybkie zamykanie i otwieranie żuchwy, tzw. kłapanie, Uwaga. Przy tym ćwiczeniu należy sprawdzić, czy dziecko nie ma problemów z pracą stawu skroniowożuchwowego.
- przesuwanie żuchwy w prawo i lewo przy otwartych ustach oraz luźno obniżonej żuchwie, Uwaga. Przy tym ćwiczeniu należy zwrócić uwagę na sprawność i możliwości tej części aparatu artykulacyjnego.
- wysuwanie żuchwy i poruszanie dolnymi zębami po górnej wardze,
- cofanie żuchwy i poruszanie górnymi zębami po dolnej wardze i brodzie,
- naśladowanie żucia gumy - to ćwiczenie można połączyć z intensywną pracą warg.

2. Logopedyczne łamańce

Ćwiczenia artykulacji na tzw. łamańcach logopedycznych, np.:

- Spadł bąk na strąk, a strąk na pąk. Pękł pąk, pękł strąk, a bąk się zląkł. - W trzęsawisku trzeszczą trzciny, trzmiel trze w Trzciance trzy trzmieliny, a trzy byczki znad Trzebyczki z trzaskiem trzepią trzy trzewiczki.

Bajka logopedyczna autorstwa Malwiny Wilczyńskiej

Ćwiczenia, których celem jest podniesienie sprawności narządów artykulacyjnych i wywołanie prawidłowej wymowy głoski /c/ Dziecko w wieku przedszkolnym i szkolnym.

Z wizytą w Muzeum Zegarów

Dziś odwiedzimy bardzo nietypowe muzeum - takie, w którym można obejrzeć najróżniejsze zegary. Pracownicy muzeum są bardzo mili, cieszą się z odwiedzin każdego gościa i szeroko uśmiechają do odwiedzających (szeroko uśmiechamy się, pokazując zęby). Wchodzimy do pierwszej sali muzeum, gdzie możemy obejrzeć zegary słoneczne, czyli takie, które wskazują czas za pomocą słońca. Taki zegar ma bardzo szeroką tarczę (układamy szeroki, płaski język na dolnej wardze i dolnych zębach), a wskazówka tego zegara ustawiona jest pionowo (podnosimy język, opieramy go o watek dziąsłowy). Godzinę wskazuje cień, jaki rzuca wskazówka, przesuwaną się na tarczy wraz ze zmieniającym położeniem słońcem (kreślimy językiem duże kółko w buzi zgodnie z ruchem wskazówek zegara).

Czas na pierwsze piętro naszego muzeum - wspinamy się po szerokich schodach (dotykamy językiem „stopni”, czyli wewnętrznej powierzchni górnych zębów). Na pierwszym piętrze stoją duże i stare eksponaty. Są tutaj zegary z okrągłym wahadłem (przesuwamy szeroki język na boki, od jednego kącika ust do drugiego). Mieszczą się zegary z kukułką, które, wskazując godzinę, wydają dźwięki podobne do kukania (wysuwamy i wsuwamy szeroki język z buzi jak kukółka wyfruwająca z gniazda). Są także zegary rzeźbione w drewnie, pokryte złotem, ozdobione różnymi wzorami („malujemy” i „rzeźbimy” własny zegar - przesuwamy szerokim językiem po podniebieniu i policzkach, rysujemy uniesionym językiem wzory na podniebieniu). Zegarów jest tutaj bardzo dużo, a pracownicy muzeum dbają, aby wszystkie eksponaty były czyste i w świetnym stanie. Często zatem wycierają zegary z kurzu

(przesuwamy szerokim, płaskim językiem po dolnych zębach i dolnej wardze) oraz polerują je, aby pięknie błyszcząły (przesuwamy czubkiem języka po wewnętrznej ścianie dolnych zębów).

Czas na ostatnie piętro muzeum - znów wspinamy się po schodach (dotykamy językiem „stopni”, czyli wewnętrznej powierzchni górnych zębów). Na tym piętrze znajdują się małe zegarki - na rękę lub wieszane na łańcuszku. Wszystkie mają niewielkie, okrągłe tarcze (układamy język w tarczę zegara - płasko, luźno, szeroko). Większość z nich ma dwie wskazówki, jedną wskazującą godziny, przesuwającą się bardzo powoli (powolutku kręcimy w buzi kółka językiem), drugą wskazującą minuty (kręcimy szybciej kółka językiem), ale są też zegarki ze wskazówkami sekundowymi, będącymi cały czas w ruchu (kręcimy bardzo szybkie kółka językiem). To już koniec odwiedzin muzeum na dziś. Po takiej wizycie na pewno wszyscy mają w uszach jeden dźwięk: cykanie zegara! (zamykamy zęby, rozciągamy kąciki ust, cykamy: cyk, cyk, cyk).

Tydzień od 30.03 do 4.04

Wszystkie ćwiczenia wykonujemy przed lustrem

1. Ćwiczenia usprawniające wargi

Rodzic wykonuje wraz z dzieckiem następujące ćwiczenia:

- nadymanie policzków, usta ściągnięte, przesuwanie powietrza z jednego policzka do drugiego przy złączonych wargach,
- układanie ust w „ciup” i cmokanie,
- „parskanie” wargami,
- ściąganie i rozciąganie złączonych warg, tzw. dzióbek
- uśmiech,
- wykonywanie ruchów okrężnych w prawo i lewo przy wargach mocno ściągniętych w tzw. dzióbek.

2. Ćwiczenia usprawniające język

Rodzic prezentuje ćwiczenia i sprawdza poprawność ich wykonywania przez dziecko:

- wykonywanie językiem okrężnych ruchów wewnątrz jamy ustnej, „masując” dziąsła w prawo i lewo przy złączonych wargach,
- wysuwanie prostego języka do przodu i cofanie go do wnętrza jamy ustnej przy otwartych ustach,
- układanie języka w „rulonik”
- naśladowanie językiem odgłosów stukania kopyt konia po bruku, tzw. konik,
- wysuwanie języka do przodu w kierunku brody i nosa,
- wysuwanie języka do przodu i przesuwanie nim w prawo i lewo przy szeroko otwartych ustach,
- poruszanie językiem raz w górę, raz w dół przy otwartych ustach,
- wypychanie językiem policzków,
- „masowanie” czubkiem języka podniebienia od górnych zębów w stronę wnętrza jamy ustnej,
- „liczenie” zębów - dotykanie czubkiem języka każdego zęba na górze i dole, najpierw w jedną stronę, a potem w drugą przy w miarę szeroko otwartej buzi.